

[Wilhjelms]

Wilhjelms (VS):

Jeg kan nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde ved behandlingen af et tilsvarende forslag i efteråret 1975. Dengang kunne boligminister Helge Nielsen oplyse, at der var opnået enighed om et kontraktudkast, hvor hovedretningslinjen var, at det blev en flertalsafgørelse, om der i ejendommen måtte være mindre husdyr eller ej – også, så vidt jeg forstod, med den garanti, at et nyt flertal ikke pludselig kunne lave forbud mod dyr, som i forvejen havde været tilladt.

Under de forudsætninger mente vi ikke, at man kunne komme en rimelig afgørelse af dette svære problem nærmere, og jeg er ikke bekendt med, at der er ændret noget som helst i de forudsætninger. Forslagsstillerne har ikke på noget punkt gjort opmærksom på, at der skulle være ændret noget som helst i de forudsætninger. Så længe det ikke er tilfældet, mener jeg ikke, der er grund til at debattere det videre. Jeg kan henvise til, hvad vi sagde dengang.

Jens Møller (KrF):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har haft sympati for forslaget og for intentionerne bag det. Desværre er det jo rigtigt, som det er sagt fra en enkelt side, at der er mange af dem, der ikke rigtig har noget at have den sympati i. I nogle tilfælde synes man, det er for rigoristisk. I andre tilfælde synes man ikke, det er rigoristisk nok. Det er svært at blive enige om noget i dette hus. Det er jo noget, vi ved.

Ministeren taler om, at det drejer sig om meget nære relationer, for folk bor så tæt på hinanden, at det bør man lade disse mennesker afgøre selv. Ja, det kunne man selvfølgelig godt sige, hvis ikke man vidste, at det netop var et område, der tit og mange gange giver store problemer, hvor det går ud over det enkelte menneske, som kommer i klemme. Det kan være ældre, det kan være invalide, og det kan være familier med børn osv., som har et husdyr, de holder meget af, og så kommer disse voldsomme konfrontationer, som er så forfærdelig pinagtige, når de sker, hvor et demokrati ofte bliver til demokatur, hvor der sker overgreb i demokratiets navn. Det er netop sådanne steder, dette lovforslag skulle være med til at regulere, så vi kunne

hindre disse overgreb på enkeltpersoner i demokratiets navn.

Fremskridtspartiet taler om, at man jo bare kan finde et sted at bo, hvor man må holde hund. Jeg tror ikke, der er ret mange af fremskridtspartiets medlemmer, der har prøvet på at finde et sted at bo f. eks. i København. Hvis ikke man har råd til at købe en ejerlejlighed eller har råd til at købe et parcelhus, hvad der skal temmelig mange penge til herinde, så er det uhyre vanskeligt overhovedet at finde et sted at bo, og skal det så også være et sted, hvor man må holde hund, så er det næsten umuligt. Sådan er det bare. Det ville, synes jeg, være meget uheldigt, hvis det skulle blive sådan efterhånden, at det at holde hund for store dele af befolkningen, f. eks. i storbyerne, blev et privilegium, der var forbeholdt dem, der havde råd til at have egen bolig.

Hr. Svend Erik Hovmand fra venstre beklager sig over, at forslaget kommer igen for fjerde gang. Ja men vi har jo endnu aldrig fået det frem til afstemning, og så længe vi ikke har det, så bliver det ved at komme. Det kan jeg garantere for, for dette er nemlig et af disse forslag, der går på tværs af partierne, selvfølgelig. Det er jo ikke noget partispørgsmål. Vi hørte selv, at ordføreren for fremskridtspartiet sagde, at der var nogle i hans gruppe, der ville gå ind for det, mens andre ikke ville, og sådan kan det da være i mange partier. Et sådant lovforslag må vi have frem til afgørelse her i tinget, så vi kan se, hvordan det står – ikke bare, hvordan ordførerne for de forskellige partier stiller sig. Derfor er der ikke andet at gøre, hvis man ikke vil have det mere, end at hjælpe os til at få det igennem udvalget, så det ikke strandede dér, som det går gang på gang, men så vi kan få det frem til en tredjebehandling og få en afstemning. Det må også små partier have krav på engang imellem. Hr. Svend Erik Hovmand nævner også dette med lejerne og den demokratiske afgørelse. Ja men det er netop det, vi ønsker, at der skal være en demokratisk afgørelse, men som det er i øjeblikket, er disse demokratiske afgørelser efter min opfattelse ikke altid lige demokratiske. Det skal jeg komme tilbage til lidt senere.

Fru Annelise Gotfredsen talte om grønkål. Jeg kan ikke se, hvad det har med sagen at gøre, for grønkål kan man jo lave hvor som helst, og selv om folk ikke kan lide lugten af